

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33560

Kl. 37-b, 303

Wacław Strzelecki
(Warszawa, Polska)

37a 1/20

Dźwigar, nadproże i słup o rdzeniu żelbetowym z elementami okładzinowymi

Udzielono z mocą od dnia 25 lipca 1947 r.

Odbudowa zniszczonego kraju wymaga stosowania nowoczesnych metod w budownictwie, zwiększenia tempa prac i oszczędności w materiałach.

Cel ten osiągnąć można przez zastosowanie gotowych gruzobetonowych, ceramicznych, lub wykonanych z innych materiałów elementów okładzinowych wypełnionych betonem, zamiast ciężkich dźwigarów dwuteowych lub żelbetowych monolitów, wykonywanych całkowicie na budowie.

Na rysunku uwidoczniono przedmiot wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok formy, służącej do wykonania elementów w postaci krawężników okładzinowych, fig. 2 — widok i przekrój dwóch lub więcej odcinków krawężników okładzinowych, ułożonych w styk jeden za drugim,

z przybetonowaną ścianką, uzupełniającą element krawężnikowy, fig. 3 — w przekroju dwa krawężniki okładzinowe, ułożone w styk dłuższymi ramionami, fig. 4 — w przekroju krawężniki okładzinowe z przybetonowanymi ściankami, ułożone dłuższymi ramionami do góry z wstawką żebrową w celu poszerzenia nadproża, fig. 5 — w przekroju krawężniki okładzinowe ułożone w styk dłuższymi ramionami, przedzielone wkładką żebrową, fig. 6 — w przekroju szerszy dźwigar z dwoma wstawkami żebrowymi, fig. 7 — w przekroju i częściowo w widoku dźwigar z opuszczoną krawędzią zasłaniającą futrynę, fig. 7a — widok i przekrój dźwigara ułożonego na murze i słupie, podpartego jarzmującymi stojakami.

Fig. 8, 8a przedstawiają w widoku z bo-

ku pionowe okładziny gruzobetonowe do słupów żelbetowych o przekroju wielobocznym, cylindrycznym lub prostokątnym, fig. 8¹ — okładzinę usztywniającą ściankę słupa przez mijanie styków w obydwóch kierunkach, fig. 8b — w przekroju słup zmontowany z okładzin, fig. 8c — widok słupa z usztywniającą okładziną, fig. 9b — w przekroju słup z uzbrojeniem pionowymi prętami odgiętymi lekko do wewnątrz na przemian z prostymi prętami i uzbrojeniem poprzecznym, fig. 9¹ — widok części rozwiniętego w słupie uzbrojenia pionowego.

Dźwigary, nadproża i słupy o rdzeniu żelbetowym, zaopatrzone w krawężniki okładzinowe 2 z przybetonowaną ścianką 3 (przylgą), posiadają podłużne uzbrojenie 21 oraz sztukowane z zakładem wzmacniające uzbrojenie 22. Części krawężników 1 według wynalazku, wykonane ręcznie lub prefabrykowane, po stężeniu betonu stanowią okładzinę (zastępującą deskowanie) nadproży, dźwigara i słupa, których wnętrze wypełnia się betonem. W zależności od szerokości i długości przekrycia prześwitu, krawężniki okładzinowe 2 są układane dłuższymi lub krótszymi ramionami w styk i uzupełnione wkładkami żebrowymi 4 (fig. 4, 5, 6, 7). Montowane nadproża z krawężników okładzinowych są podtrzymywane stemplami jarzmującymi 8. Część dolna dźwigara, nadproża przez użycie krawężników 2 z przylgą 3, jak również wkładek żebrowych 4 jest zwężona w dolnej części i pracuje na rozciąganie, a górna część szersza lżej uzbrojona pracuje na ściskanie. Słupy są wykonywane z elementów okładzinowych o podstawie wieloboku lub kolistej (fig. 8, 8a 8¹). Po ustawieniu w jarzmach (fig. 8b, 9a, 9b) i uzbrojeniu wnętrza słupa wypełnia się betonem. Słupy z okładzin są usztywnione wydłużo-

nymi współpracującymi elementami (fig. 8¹) z uzbrojeniem rdzenia prętami odgiętymi na przemian z prostymi prętami (fig. 9b, 9¹).

Zastrzeżenia patentowe

1. Dźwigar, nadproże i słup o rdzeniu żelbetowym z gruzobetonowymi lub z innych materiałów wykonanymi elementami, znamienny tym, że elementy te w postaci gotowych krawężników kształtujące jego formę są wzmocnione przybetonowanymi ściankami (3) oraz wstawkami żebrowymi (4), a wkładki żelazne (21, 22, 23), ułożone z zakładem na stykach, stanowią uzbrojenie podłużne, przy czym w dźwigarze lub nadprożu liczba krawężników (2) zależy od długości przekrycia, wskutek czego część dolna dźwigara lub nadproża, ograniczona grubością krawężników (2) z ściankami (3) oraz wkładkami żebrowymi (4), jest zwężona i posiada uzbrojenie pracujące na rozciąganie, a górna część rdzenia szersza jest lżej uzbrojona i pracuje na ściskanie.
2. Słup z elementami okładzinowymi o podstawie wielobocznej lub kolistej według zastrz. 1, znamienny tym, że okładziny gruzobetonowe, kształtujące jego formę (fig. 8, 8a, 8b, 9a), są usztywnione współpracującymi elementami (fig. 8¹), a uzbrojenie rdzenia słupa stanowią pionowe pręty odgięte do wewnątrz na przemian z prostymi prętami (fig. 9b i 9¹).

Wacław Strzelecki

Zastępca: inż. dypl. Stefan Makowski
rzecznik patentowy

